

ግንቦት 25 ቀን 2008 ዓ.ም.

ዳኞች፡- ተሻገር ገ/ሥላሴ

ሙስጠፋ አህመድ

ተፈሪ ገብሩ

ሸምሱ ሲርጋጋ

አብረሃ መሰለ

አመልካች፡- የኢትዮጵያ መድን ድርጅት - የቀረበ የለም

ተጠሪዎች፡-

1. አቶ ዕጋብ ገብሩ 2. ቁስ ካህሳይ ገ/ማርያም 3. ወ/ሮ ገርገስ ገ/አናንያ 4. ወ/ሮ አማረች ወላይ	}	የቀረበ የለም

መዝገቡ ተመርምሮ የሚከተለው ፍርድ ተሰጥቷል።

ፍርድ

ክርክሩ በተጀመረበት የሰሜን ምዕራብ ዞን ክፍተኛ ፍርድ ቤት ሽራ እንዳስላሴ ምድብ ችሎት ተከላሽ የነበረው የአሁኑ አመልካች በዚህ መዝገብ የሰበር አቤቱታ ያቀረበው በሰጠው የመድን ሽፋን መሰረት ለክሱ ኃላፊ መሆኑ በመረጋገጡ ከላሾች ለነበሩት የአሁኖቹ ተጠሪዎች በድምሩ ብር 350,760.31 (ሶስት መቶ ሃምሳ ሺህ ሰባት መቶ ስልሳ ከሰላሳ አንድ ሳንቲም) ካላ እንዲከፍል በዞኑ ክፍተኛ ፍርድ ቤት በመዝገብ ቁጥር 16952 በ25/03/2006 ዓ.ም. ተሰጥቶ በትግራይ ብሔራዊ ክልላዊ መንግስት ጠቅላይ ፍርድ ቤት ይግባኝ ሰሚ ችሎት በመዝገብ ቁጥር 63314 በ26/09/2006 ዓ.ም. በፍርድ የጸናው ውሳኔ መሰረታዊ የሕግ ስህተት የተፈጸመበት በመሆኑ ሊታረም ይገባል በማለት ነው።

ተጠሪዎቹ ለዞኑ ከፍተኛ ፍርድ ቤት ያቀረቡት ክስ ይዘት ንብረትነቱ የ1ኛ ተጠሪ የሆነ የሰሌዳ ቁጥር ኢት-312179 ማርቸዲስ የጭነት መኪና የ4ኛ ተጠሪ ልጅ በሆነው አቶ ተከስተ ካህሳይ ሲሽከረከር በደረሰበት የመገልበጥ አደጋ ሾፌሩ እና በጋቢናው ውስጥ ተሳፍሮ የነበረ አቶ ኃይለማርያም ካህሳይ የሚባል የ2ኛ እና የ3ኛ ተጠሪዎች ልጅ መሞታቸውን እና በተሽከርካሪው ላይም ከፍተኛ ጉዳት የደረሰ መሆኑን፣ ተከላሽ ድርጅት በተሽከርካሪው ላይ ለሚደርስ ጉዳትም ሆነ በተሳፋሪ እና በአሽከርካሪው ላይ ለሚደርስ የሞት አደጋ የመድን ሽፋን የሰጠ መሆኑን፣ ከ2ኛ እስከ 4ኛ ያሉት ተጠሪዎች ከሚችሉ ልጆቻቸው ያገኙት የነበረው ድጎማ የቀረባቸው መሆኑን እና ተከላሽ ድርጅት ተሽከርካሪውን ከወደቀበት ያነሳ ቢሆንም ለማስጠገንም ሆነ የማስጠገኛ ወጪ ለመክፈል እንዲሁም ካሳ ለመክፈል ፈቃደኛ ሳይሆን መቅረቱን እና በዚህም ምክንያት 1ኛ ተጠሪ ተሽከርካሪውን በራሳቸው ወጪ ያስጠገኑ መሆኑን የሚገልጽ ሆኖ፡-

1. 1ኛ ተጠሪን በተመለከተ ለተሽከርካሪው ማስጠገኛ የወጣውን ብር 220,760.31 እና ተሽከርካሪው ለጥገና በቆመበት ጊዜ ለተቋረጠ ጥቅም ብር 120,000 በድምሩ ብር 340,760.31፤
2. 2ኛ እና 3ኛ ተጠሪዎችን በተመለከተ በልጃቸው ሞት ምክንያት የተቋረጠውን ገቢ በመድን ሽፋኑ መጠን ብር 40,000፤
3. 4ኛ ተጠሪን በተመለከተ በአሽከርካሪው ሞት ምክንያት ለተቋረጠ ጥቅም በመድን ሽፋኑ መጠን ብር 90,000፤

በድምሩ ብር 470,760.31 ተከላሽ ድርጅት ለከላሾች እንዲከፍል ዳኝነት የተጠየቀበት ሲሆን ተከላሽ ድርጅት በበኩሉ ከሌሎች የክርክር ነጥቦች በተጨማሪ ተሽከርካሪው ሕጋዊ መንጃ ፈቃድ በሌለው ሰው ሲሽከረከር ለሚደርስ ጉዳት መድን ሰጪው ኃላፊነት የሌለበት ስለመሆኑ በ1ኛ ተጠሪ እና በአመልካች መካከል በተደረገው የመድን ውል በአንቀጽ 3 የተመለከተ መሆኑን፣ አቶ ተከስተ ካህሳይ ይዘውት የነበረው ቁጥሩ 04-465219 የሆነው መንጃ ፈቃድ የተሰጠው ለአቶ ተከስተ ካህሳይ ሳይሆን ለአቶ ቅዱስ ሙሉጌታ መሆኑን መንጃ ፈቃዱን የሰጠው አካል ያረጋገጠ በመሆኑ ሀሰተኛ መንጃ ፈቃድ በያዘ ሰው ሲሽከረከር ለደረሰው አደጋ አመልካች ኃላፊነት የሌለበት መሆኑን በመግለጽ ክሱ ውድቅ እንዲደረግ ተከራክሯል።

ፍርድ ቤቱም ክሱን እና የ1ኛ ተጠሪን ምስክሮች ከሰማ በኋላ በመድን ውሉ አንቀጽ 3 አነጋገር አመልካች ድርጅት ኃላፊነት የማይኖርበት አደጋው በደረሰበት ጊዜ ተሽከርካሪው ሲሽከረከር የነበረው መንጃ ፈቃድ በሌለው ሰው በሆነ ጊዜ እንጂ ሕጋዊ መንጃ ፈቃድ በሌለው ሰው በሆነ ጊዜ ጭምር ተደርጎ መተርጎም የሚገባው አለመሆኑን፣ 1ኛ ተጠሪም አሽከርካሪውን የቀጠሩት ግለሰብ የያዘውን መንጃ ፈቃድ አይተው ስለመሆኑ በምስክሮች ያስረዱ መሆኑን፣ መንጃ ፈቃዱን

ከማየት በቀር ሕጋዊነቱን ከሚመለከተው አካል የማረጋገጥ ግዴታ የመድን ውሉ የማይጥልባቸው መሆኑን፣ ከ2ኛ እስከ 4ኛ ያሉት ተጠሪዎችም በሚቻቹ ይረዱ የነበረ ስለመሆኑ እና ወራሽነታቸውን የሚገልጽ ማስረጃ ያቀረቡ መሆኑን፣ 1ኛ ተጠሪ ለተሽከርካሪው ማስጠገኛ ያወጡት ወጪ በማስረጃ የተረጋገጠ መሆኑን እና የተሽከርካሪው የተቋረጠ ጥቅም ግን የመድን ሽፋን ያልተሰጠው መሆኑን ገልጾ አመልካቹን ለክሱ ኃላፊ በማድረግ የተሽከርካሪውን የተቋረጠ ጥቅም አስመልክቶ ከተጠየቀው ገንዘብ ውጪ ያለውን በክሱ የተመለከተውን የካሳ መጠን አመልካች ለተጠሪዎቹ እንዲከፍል ውሳኔ ሰጥቷል።

የአመልካች የሰበር አቤቱታ ተመርምሮ በዚህ ጉዳይ አደጋው በደረሰበት ጊዜ ተሽከርካሪውን ሲያሽከረክር የነበረው ግለሰብ ይዘት የነበረው መንጃ ፈቃድ ተገቢ ወይም ሕጋዊ ያልሆነ መንጃ ፈቃድ መሆኑ ተረጋግጦ እያለ የአመልካች ክርክር በስር ፍርድ ቤቶች ታልፎ አመልካች በንግድ ሕጉ እና በመድን ውሉ መሰረት የመካስ ኃላፊነት አለበት ተብሎ የመወሰኑን አግባብነት ተጠሪዎቹ ባሉበት ለማጣራት ይቻል ዘንድ ጉዳዩ ለሰበር ክርክር እንዲቀርብ በመደረጉ ግራ ቀኙ የጽሁፍ ክርክር ተለዋውጠዋል።

የጉዳዩ አመጣጥ እና የክርክሩ ይዘት ከላይ የተመለከተው ሲሆን እኛም በጉዳዩ እልባት ማግኘት የሚገባቸው ነጥቦች፡-

1. ከ2ኛ እስከ 4ኛ ያሉት ተጠሪዎች ከ1ኛ ተጠሪ ጋር በመሆን በቀጥታ በአመልካች ላይ ክስ ማቅረባቸው ስነ ስርዓታዊ ነው ወይስ አይደለም?
2. አመልካቹን ለክሱ ኃላፊ በማድረግ በስር ፍርድ ቤቶች የተሰጠው ውሳኔ በክርክሩ የተረጋገጠውን ፍሬ ነገሮች መሰረት ያደረገ ነው ወይስ አይደለም?

የሚሉ መሆናቸውን በመገንዘብ አቤቱታ የቀረበበት ውሳኔ መሰረታዊ የሕግ ስህተት የተፈጸመበት መሆን አለመሆኑን ከአነዚህ ነጥቦች አንጻር መርምረናል።

የመጀመሪያውን ነጥብ በተመለከተ ከአንድ በላይ የሆኑ ከላሾች የህብረት ክስ ሲያቀርቡ የሚችሉበትን ሁኔታ በተመለከተ ብዙ ሰዎች በአንድ ምክንያት ወይም ዓይነታቸው አንድ በሆኑ በብዙ ምክንያቶች የተመሰረተ ክስ ሲያቀርቡና ምክንያቱም እያንዳንዱን ከላሾ የሚመለከት ሲሆን ከላሾቹም ተነጣጥለው በየራሳቸው ስም ክስ ለማቅረብ የሚችሉ ሲሆኑ ለክሱ መነሻ የሆነው ሀብት ወይም መብት የጋራ ወይም የየራሳቸው ቢሆንም እንኳ በሚቀርበው ክስ ሊወሰን የሚችለው የሕግ እና የስራ ነገር ጭብጥ አንድ ዓይነት ከሆነ ከላሾቹ በሕብረት ሆነው አንድ ክስ ብቻ ለማቅረብ የሚችሉ ስለመሆኑ የፍትሐብሔር ስነ ስርዓት ሕግ ቁጥር 35 ይደነግጋል።

በተያዘው ጉዳይ 1ኛ ተጠሪ የተሽከርካሪው ባለቤት ሲሆኑ ክሱን ያቀረቡትም ከአመልካች ጋር ያላቸውን የመድን ውል መነሻ በማድረግ የመድን ሽፋን የተሰጠውን እና የመገልበጥ አደጋ የደረሰበትን ተሽከርካሪ ጠግኖ ወደ ነበረበት ለመመለስ ተጠሪው ያወጡትን ወጪ ለማስተካት እና የተቋረጠ ጥቅም ለማስከፈል በመሆኑ በተናጠልም ቢሆን በአመልካቹ ላይ ክስ ለማቅረብ መብትና ጥቅም ያላቸው መሆኑ የሚያከራክር አይደለም። ቀሪዎቹ ተጠሪዎቹ ክስ ያቀረቡት በተሽከርካሪው ተሳፍረው የነበሩት ሰው እና የተሽከርካሪው ሾፌር በመሞታቸው ከሚሾቹ ስናገኘው የነበረው ጥቅም ቀርቶብናል በሚል ተገቢውን ካሳ ለማስወሰን ነው። በመሰረቱ ጉዳቱን አደረሰ የተባለው ተሽከርካሪ ባለንብረት 1ኛ ተጠሪ ናቸው። ስለዚህ 2ኛ፣3ኛ እና 4ኛ ተጠሪዎች ተቋርጦብናል ለሚሉት ጉዳት የካሳ ክፍያ ክስ ሊያቀርቡ የሚችሉት አግባብነት ባላቸው የፍትሐብሔር ሕግ ድንጋጌዎች መሰረት በተሽከርካሪው ባለቤት ላይ እንጂ በአመልካች ላይ ሊሆን አይችልም። 2ኛ፣3ኛ እና 4ኛ ተጠሪዎች በተናጠል በአመልካቹ ላይ ክስ ለማቅረብ የሚችሉበት አግባብ ከሌለ ደግሞ በጋራም በመሆን በአመልካቹ ላይ ክስ ሊያቀርቡ የሚችሉበት ስነ ስርዓታዊ አግባብ አይኖርም።ተሽከርካሪው ለሚያደርሰው አደጋ እና ጉዳት ከአመልካች የተሰጠ የመድን ሽፋን መኖሩም ቢሆን 2ኛ፣3ኛ እና 4ኛ ተጠሪዎችን በቀጥታ በአመልካቹ ላይ ክስ ለማቅረብ የሚያስችላቸው አይሆንም። 2ኛ፣3ኛ እና 4ኛ ተጠሪዎች ከአመልካቹ ጋር ሊከራከሩ የሚችሉት በ1ኛ ተጠሪ ላይ ክስ መስርተው በ1ኛ ተጠሪ ጠያቂነት አመልካች በፍትሐብሔር ስነ ስርዓት ሕግ ቁጥር 43 ድንጋጌ መሰረት ወደ ጉዳዩ እንዲገባ የተደረገ በሆነ ጊዜ ነው። በመሆኑም ከ2ኛ እስከ 4ኛ ያሉት ተጠሪዎች ከ1ኛ ተጠሪ ጋር በመሆን በቀጥታ በአመልካች ላይ ክስ ማቅረባቸው ስነ ስርዓታዊ ነው ለማለት የሚቻል ሆኖ አልተገኘም። ክሱ የቀረበለት ፍርድ ቤትም ይህንኑ ተገንዝቦ በክሱ አቀራረብ ስነ ስርዓታዊነት ረገድ ተገቢውን ትዕዛዝ ወይም ውሳኔ መስጠት ሲገባው ክስ ስርዓት ውጪ በሆነ አግባብ የቀረበለትን ክስ መርቶ ውሳኔ መስጠቱ እና ውሳኔውም በይግባኝ ሰሚው ፍርድ ቤት ተቀባይነት ማግኘቱ ሕጋዊ ተቀባይነት ያለው ሆኖ አልተገኘም።

ሁለተኛውን ነጥብ በተመለከተ በአመልካች እና በ1ኛ ተጠሪ መካከል የተደረገው የመድን ውል በአንቀጽ 3 ስር የመድን ሽፋን የተሰጠው ተሽከርካሪ ለመንዳት ተገቢ የሆነውን መንጃ ፈቃድ ባልያዘ ወይም ይህን መንጃ ፈቃድ እንዳይዘ በተከለከለ ግለሰብ ሲነዳ ለደረሰ አደጋ መድን ሰጪው ኃላፊነት የማይኖርበት መሆኑን የሚደነግግ የማግለያ ድንጋጌ መኖሩ አላከራከረም። የስር ፍርድ ቤቶች በዚህ ረገድ በአመልካቹ የቀረበውን ክርክር ሳይቀበሉ የቀሩት የማግለያ ድንጋጌው ተገቢውን መንጃ ፈቃድ ባልያዘ ወይም እንዳይዘ በተከለከለ ግለሰብ የሚል እንጂ ሀሰተኛ መንጃ ፈቃድ በያዘ የሚል አነጋገር የሌለው መሆኑን፣እንዲሁም 1ኛ ተጠሪ አሽከርካሪውን የቀጠሩት መንጃ ፈቃዱን በማየት በመሆኑ እና የመድን ውሉም በተሽከርካሪው ባለቤት ላይ የመንጃ ፈቃዱን እውነተኛነት የማረጋገጥ ግዴታ የማይጥል መሆኑን በመግለጽ ነው። በመሰረቱ መንጃ

ፈቃድ ማለት ባለሞተር ተሽከርካሪዎችን ለመንዳት የሚያስችል አግባብነት ባለው አዋጅ መሰረት በሚወጣ ደንብና መመሪያ መሰረት የሚሰጥ የመንጃ ፈቃድ ስለመሆኑ በትራንስፖርት አዋጅ ቁጥር 468/1997 በአንቀጽ 2 (8) ስር ትርጉም የተሰጠው ሲሆን የተሽከርካሪ ብቃት ማረጋገጫ ፈቃድ ለመደንገግ በወጣው አዋጅ ቁጥር 600/2000 በአንቀጽ 2 (3) የተመለከተው የመንጃ ፈቃድ ትርጉምም ተመሳሳይ ይዘት ያለው ነው። የ1ኛ ተጠሪ ሰራተኛ የነበሩት የተሽከርካሪው ሾፊር በተጠቀሱት አዋጆች ድንጋጌዎች መሰረት የተሰጠ መንጃ ፈቃድ ያልነበራቸው እና ይዘውት የነበረው መንጃ ፈቃድም የተሰጠው ለእርሳቸው ሳይሆን ለሌላ ግለሰብ መሆኑ ከተረጋገጠ ደግሞ ግለሰቡ ይዘውት የነበረው መንጃ ፈቃድ ሀሰተኛ ነው ከሚባል በቀር ተገቢ መንጃ ፈቃድ ነው ለማለት የሚቻል አይደለም።

የማግለያ ድንጋጌው መሰረታዊ ዓላማ ተሽከርካሪው ተገቢውን ትምህርት እና ስልጠና ባልወሰደ እና ስልጣን ካለው አካል አግባብነት ባለው ሕግ እና ደንብ መሰረት ተገቢው መንጃ ፈቃድ ባልተሰጠው ግለሰብ ሲነዳ ለሚደርሰው ጉዳት የመድን ሰጪውን ኃላፊነት ለማስወገድ እንደሆነ የሚታወቅ በመሆኑ የተሽከርካሪው የመገልበጥ አደጋ የደረሰው አሽከርካሪው አግባብነት ባለው ሕግና ደንብ መሰረት በባለስልጣኑ ያልተሰጠውን ሀሰተኛ መንጃ ፈቃድ ይዞ ሲያሽከረክር በነበረበት ጊዜ መሆኑ የተረጋገጠ እስከሆነ ድረስ በማግለያ ድንጋጌ መሰረት መድን ሰጪው በኃላፊነት የሚጠየቅበት ሕጋዊ ምክንያት አይኖርም። በስር ፍርድ ቤቶች ውሳኔዎች ላይ የተጠቀሱት የንግድ ሕግ ቁጥር 654፣664 እና 668 ድንጋጌዎችም በመድን ውሉ አንቀጽ 3 ላይ የተቀመጠውን የማግለያ ድንጋጌ ተፈጻሚነት የሚያስቀሩ አይደሉም። በመሆኑም 1ኛ ተጠሪ የማግለያ ድንጋጌው የመንጃ ፈቃዱን ሕጋዊነት የማረጋገጥ ግዴታ የሚጥልብኝ አይደለም በማለት የሚያቀርቡት ክርክር ሕጋዊ መሰረት ያለው ነው ለማለት የሚቻል አይደለም።

ሲጠቃለል አቤቱታ የቀረበበት ውሳኔ መሰረታዊ የሕግ ስህተት የተፈጸመበት ሆኖ በመገኘቱ የሚከተለው ውሳኔ ተሰጥቷል።

ው ሳ ኔ

1. ሰሜን ምዕራብ ዞን ከፍተኛ ፍርድ ቤት ሽሬ እንዳስላሴ ምድብ ችሎት በመዝገብ ቁጥር 16952 በ25/03/2006 ዓ.ም. ተሰጥቶ በትግራይ ብሔራዊ ክልላዊ መንግስት ጠቅላይ ፍርድ ቤት ይግባኝ ሰሚ ችሎት በመዝገብ ቁጥር 63314 በ26/09/2006 ዓ.ም. በፍርድ የጻፈው ውሳኔ በፍትሐብሔር ሥነ ስርዓት ሕግ ቁጥር 348 (1) መሰረት ተሸሯል።
2. ከ2ኛ እስከ 4ኛ ያሉት ተጠሪዎች ከ1ኛ ተጠሪ ጋር በመሆን በአመልካቹ ላይ በጋራ ክስ ሊያቀርቡ የሚችሉበት ሥነ - ስርዓታዊ አግባብ የለም በማለት ወስነናል።

3. ንብረትነቱ የ1ኛ ተጠሪ በሆነው ተሽከርካሪ ላይ የመገልበጥ አደጋ የደረሰው ተገቢውን መንጃ ፈቃድ ባልያዘ ወይም ሀሰተኛ መንጃ ፈቃድ በያዘ ግለሰብ ሲሽከረከር በመሆኑ 1ኛ ተጠሪ ላቀረቡት ክስ በመድን ውሉ አንቀጽ 3 በተመለከተው የማግለያ ድንጋጌ መሰረት አመልካች ኃላፊነት የለበትም በማለት ወስነናል።
4. ከ2ኛ እስከ 4ኛ ያሉት ተጠሪዎች መብታቸውን መጠየቅ የሚችሉት የተሽከርካሪው ባለንብረት ከሆኑት 1ኛ ተጠሪ ነው በማለት ወስነናል።
5. እንዲያውቁት የውሳኔው ቅጂ ለስር ፍርድ ቤቶች ይላክ።
6. የሰበር ክርክሩ ያስከተለውን ወጪና ኪሳራ ግራ ቀኝ የየራሳቸውን ይቻሉ።
7. ውሳኔ ያገኘ ስለሆነ መዘገቡ ተዘግቷል።

የማይነበብ የአምስት ዳኞች ፊርማ አለበት።

ሃ/ወ